

Elhunyt Hack Frigyes

2016. február 20-án elhunyt dr. Hack Frigyes Mihály – karunk, tanszékünk egykori oktatója, a tanárképzésben az informatika oktatásának egyik megalapozója, a mikroszámítógépek oktatásba bevezetésének egyik kezdeményezője.

Temetésére 2016. március 2-án 13.00 órakor az Óbudai Temetőben kerül sor.

Dr. Hack Frigyes kollégánk 1955-ben matematika-fizika szakos, majd 1960-ban ábrázoló geometria szakos tanári diplomát szerzett az ELTE Természettudományi Karán. 1963-tól az ELTE Geometria tanszékén másodállásban, tanársegédi megbízás keretében kapcsolódott be az egyetemi oktatásba. Ebben az időben készítette el azt az iskolai oktatásban ma, több mint 50 év elteltével is használt négyjegyű függvénytáblát, mely az 1967-es első kiadás óta mintegy 5 millió példányban kelt el.

1974-ben kapott kinevezést az ELTE TTK Numerikus és Gépi Matematikai Tanszékére, ahonnan 1996 végén ment nyugdíjba. Doktori értekezését a számítástechnika iskolai oktatásával kapcsolatos témából készítette. 1970 óta foglalkozott a számítástudomány oktatásával és az oktatás módszertani problémáival a tanárképzésben. Nyugdíjasként több éven keresztül tartott előadást a 3D-grafika geometriai alapjairól.

Dr. Hack Frigyes *kétharmad évszázada* az ELTE *polgára*, sokunk tanára volt egyetemista éveink alatt, ő indított el pályánkon, tőle tanultuk az informatika szeretetét, tanáraink és tanítványaink megbecsülését.

Együtt alakítottuk ki a 80-as években a tanárszakos hallgatók informatikai képzési koncepcióját, készítettünk a hallgatók tanulását támogató oktatási segédanyagokat, jegyzeteket. Kiemelkedő volt a tankönyvírási tevékenysége. A hiánypótló *ABC80-as füzetek* tankönyvsorozat elindítója, rendszeres szerzője volt. Nyugdíjazása után is részt vett a kar, a tanszék életében, új tervekkel, új elképzelésekkel.

Emlékét azzal őrizzük meg, hogy oktatási munkában mutatott igényességét saját oktatásunkban is megtartjuk, a hallgatók jó felkészülése érdekében mutatott következetességéből tanulunk, az informatika oktatásban elért szakmai eredményeit továbbvisszük.

Emlékezzünk szeretett tanárunkra három idézettel "*Nem vagyok méltó ...*" című könyvéből, illetve a mikrológia jegyzet előszavából:

Mitől is lennék alkalmas arra, hogy követendő példának állítsanak? Hogy lehetnék én alanya ilyen mondatnak: *„...bezzeg a Frici...”* illetve *„...lám a Hack tanár úr...”*. Különösen, hogy a Könyvest kilenc évi tanárkodás után elhagytam, s el a pálya „első vonalát”, a „lövészárkot” is. Utána tanárszakosokat okítva tanárkodtam, igaz „nem középiskolás fokon”. Mint öregdiák sem emelkedem ki a karrieremmel: „lehettem volna” nagy tudós, „de nem lettem”, mert... Igaz, életem, munkám minden részletét vállalom: a

döntéseket, a sikereket s a hibákat. Na de mi ebben a különös? Mi a példaértékű? Nem hasonlíthatom magam Bolyai-hoz, Einstein-hez; s hol vagyok az ismert pedagógusok Öveges József, Vermes Miklós, Sain Márton mögött?

Az biztos, hogy mindannyiunk poggyászában ott van a marsallbot, de a tapasztalatok szerint ez sokunknál - nálam is - életünk végéig ott is marad. És ez így van jól. Mi lenne, ha mindenki Albert Schweizer, Mme Curie, Leonardo da Vinci, Bartók Béla, Ernest Hemingway, Alicia Alonso stb. lenne? Mi lenne, ha mindenki „különleges” lény lenne? *Az emberi társadalom* - mint egy kibernetikai rendszer - *attól stabil és nagyszerű, hogy az egyedek gyengesége ellenére összességében erős.* És ezt az erőt az emberi kapcsolatok rendszere, s az indukálja, hogy minden egyed azt teszi, amit legjobban tud.

Itt jártam e Világban, s talán a lábnyomaimat is itt hagytam. A magam útját jártam, nem fogadtam meg a bölcs komédiás tanácsát. Nem voltam ugyan lázadó, nem mentem fejjel a falnak, inkább kerestem és jó érzékkel találtam meg a kikapukat. Még igazi különcnek sem nevezhetsz, noha visolyogtam a „többséget” utánozni. Amikor ők fociztak én vívásra jártam; társaim zöme mérnöknek készült, én csillagásznak; amikor sorban álltak Trabantért, Zsiguliért én Škodát vettem; nem Ljubityellel, hanem Mikromával fényképeztem.

Ne kérdezd hát, hogy **kiért**, de vajon tudod-e hogy **miért** szólnak a harangok? Mert szólnak, folyton szólnak, bár nem mindenki hallja, mert nem lát, nem hall, mert nem akar látni, nem akar hallani. Ezért nem fogja sohasem megtudni, hogy a harangok a beteljesületlen álmokért, az elszakadt barátságokért, az el nem csókolt csókokért szólnak. Temetik, siratják mindazt, amire vágytál, de amit kitéptek a kezedből, amit kiengedtél a kezedből, mert nem vigyáztál rá akkor, amikor még megtehetted volna.

Vannak, voltak nekem is olyan értékeim, álmaim, melyeket kiengedtem a kezemből, vagy melyeket el kellett engednem. Hármat felidézek, s a tanulságokat megosztom veled - talán hasznodra válik.

Ezért tanácsolom GOETHE szavaival: *„Gondod legyen arra, hogy minden nap szép zenéket hallgass, jó könyveket olvass és jelentékeny emberekkel beszéljess...”* Ha ezt megfogadod és így is élsz, akkor rengeteg értéket fogsz megőrizni még akkor is, ha sokat elveszítesz közben.

---

informatikai ismeretek

Egyetemi előadás jegyzete (1995) - Mikrológia 31.

Az Olvasóhoz (diákjaimhoz) Nem ígérek minden részletében könnyen emészthető „mesét”, mert ez csak felületes ismertetést tenne lehetővé. Az igazi tudásra vágyó embernek azonban csak olyan dolgokkal szabad foglalkoznia, amihez némi szellemi erőfeszítés szükséges. A tudás megszerzése során a szellemi élvezet ott kezdődik, ahol a könnyedség befejeződik. Egy bizonyos szinten fölül már nem lehet játékosan tanulni, de ekkor is szórakozássá válhat a tanulás annak, akit a téma valóban érdekel. Akit az

agymunka várható erőfeszítése elriaszt, az nyugodtan lecsaphatja a számára nehéz olvasmányt, mely bizonyára nem neki szól.

Cikk dátuma: 2016.02.25.

Forrás: <http://www.inf.elte.hu/karunkrol/hirek/Lapok/ElhunytDrHackFrigyes.aspx>